

ingevuld. Dit heeft hem gestijfd in zijn verzet. Als een geneeskundig adviseur de mededeelingen, die hem omtrent een zieke geworden, maar aan den eerste den beste laat toezenden, is er een grond te meer om hem geenerlei mededeeling van geneeskundigen aard te doen. De werkgever van den betrokken werkman zal *aan den verzekeraar* een proces aandoen ter vernietiging van het jaarcontract, omdat de maatschappij blijft staan op haar eisch van volledige invulling der formulieren, terwijl de vervulling van dien eisch niet in het vermogen van den werkgever is. Ook heeft de werkgever *geweigerd*, den werkman naar een ander arts, *niet-lid der Maatschappij*, te zenden, gelijk de verzekeringsmaatschappij hem had verzocht. Het komt niet vaak voor, dat wij zooveel begrip en medewerking bij leeken vinden, maar die enkele keer moedigt aan tot volhouden.

PINKHOF.

INGEZONDEN.

TEKORT AAN HARD-CAOUTCHOU.

Onder de lasten, ons door de tegenwoordige cultuurperiode opgelegd, behoort ook een langzamerhand steeds meer voelbaar wordend gebrek aan voorwerpen en hulpmiddelen voor de dagelijksche praktijk van den geneeskundige. De Nederlandsche industrie schiet te kort of heeft misschien geen grondstoffen; het is dus zaak een uitweg te vinden.

Voor een algemeen gebruikt hulpmiddel, het ronde pessarium (ring van VON MEYER), meen ik daarin geslaagd te zijn. Toen de instrumentenhandelaren op mijn aanvraag om pessaria steeds een „non possumus” ten antwoord gaven, heb ik ringen laten draaien van droog eschdoornhout en deze gedrenkt, nadat zij zorgvuldig waren afgeschuurd met schuurlinnen, met paraffine. Het hout neemt daardoor geen vocht op. Sinds maanden looplen verscheidene mijner patiënten met deze pessaria rond, zonder dat iets bijzonders valt op te merken. De eschdoorn is elders bekend als ahorn (*acer pseudo-platanus*).

Mijn leverancier voor deze ringen is de firma A. H. BECKER, Heerenstraat, te Groningen.

Groningen, November 1916.

N. J. A. F. BOERMA.

GEMOBILISEERDE ARTSEN.

*Aan het Hoofdbestuur der Ned. Maatschappij
tot Bevordering der Geneeskunst.*

In het *Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde* van 16 Sept. j. l. heeft collega J. H. WIERINGA geprobeerd eens te weten te komen of het Hoofdbestuur ook iets deed in het belang van een paar honderd harer gemobiliseerde jonge leden. Hij vroeg mededeeling van resultaten van „een commissie ter bevordering van demobilisatie der reserve-officieren van gezondheid”, die diligent was verklaard op de laatste algemeene vergadering der Maatschappij, en met belangstelling heeft ondergeteekende — en, ik weet zeker, velen met hem — elken Zaterdag uitgezien naar een antwoord aan collega WIERINGA. Tot dusverre verscheen echter niets. Ik herhaal daarom zijn vraag, maar richt mij tot het Hoofdbestuur der Maatschappij, omdat mij het bestaan van bedoelde commissie onbekend is. Zoo ooit, dan hebben nu de gemobiliseerde jonge leden den steun noodig van de geheele Maatschappij tot bevordering der geneeskunst en daarom vraag ik aan het Hoofdbestuur — niet in enkele woorden in een jaarverslag —